

ВИДАТНІ ТА ВІДОМІ НАУКОВЦІ ПРОФЕСІЙНОЇ ГАЛУЗІ «ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННЯ»

Жеребкін Олександр Олександрович, ст. гр. 3-44
Науковий керівник: викладач землевпорядних
дисциплін, II категорія
Пацєрова Н.М.
ВП «КТЛНАУ»

В Україні до землі завжди було особливе ставлення. Безкрайні поля дають гарні врожаї, з надр піднімаються сотні мільйонів тон вугілля, нафти і газу, в унікальних заповідних куточках відпочиває велика кількість туристів зі всіх куточків світу. У цьому є і заслуга землевпорядників, які стежать за тим, щоб земля використовувалася раціонально і ефективно і дбайливо.

Аналізу здійснених кроків по врегулюванню земельних відносин приділено багато уваги і присвячено низку робіт відомих вчених і практиків. Серед них яскраво вирізняються Є.С. Бердніков, І.К. Бистряков, В.М. Гейць, Д.С. Добряк, В.Я. Месель-Веселяк, Л.Я. Новаковський, П.Т. Саблук, А.М. Третяк, В.В. Юрчишин і багато інших. Однак пошуки продовжуються. Історичний розвиток професії землевпорядника пов'язаний із конкретними дослідженнями науковців різних віків.

Впродовж 1719 - 1729 рр. італієць Джовані Джакомо Маріоні (1676-1755) розробив перший земельний кадастр на основі наукових методів у визначенні меж ділянок. Документами у ньому були ситуаційні карти всіх населених пунктів регіону, виконані за допомогою мензули у масштабі 1:2000. Цей кадастр введено в дію 1 січня 1760 року і названо «Міланським кадастром». Він став основою для розробки кадастрів Франції, Бельгії, Австрії, Голландії і Швейцарії. В різний час переважало адміністративно-правове, соціально-технічне і організаційно-господарське розуміння землеустрою, його суті, завдань і змісту.

Адміністративно-правова концепція землеустрою була запропонована в дослідженнях професорів К.А. Хапке, Н.П. Рудіна, Б.С. Мартинова. На їх думку, суть землеустрою включала в себе правовий зміст, а сам землеустрій

визначався як «діяльність державної влади, яка заснована на встановлених в законі засадах і направлена на перетворення існуючих земельних прав окремих власників з метою створення самостійних поземельних володінь».

Соціально-технічного напрямку землеустрою притримувались проф. Ф.Г. Некрасов, К.М. Сазонов, В.І. Кірко, А.А. Ржаніцин. Вони вважали, що в основі землеустрою лежать технічні дії з пристосування земельних площ (їх розмірів, конфігурації, розміщення) до соціально-виробничих цілей і завдань. Організаційно-господарську точку зору на суть змісту землеустрою висунув проф. І.Є. Герман. Він визначав землеустрій як «переділ маєтків по формі і змісту в стан найбільш придатний і вигідний в цілях сільського господарства». Дану точку зору потім розвивали багато вчених-землевпорядників – І.В. Мозжунін, Н.П. Огоновський, В.В. Редькін та інші. Таке одностороннє розуміння землеустрою неодноразово критикували проф. П.М. Перший, І.Д. Шулейкін, С.А. Удачін. В поняття землеустрою вони обов'язково включали його технічну, правову й економічну сторони.

Відомий вчений П.М. Перший ще в 20-х роках протиставляв пануванням в землевпорядній науці тих років організаційно-правовому і землемірно-технічному напрямкам соціально-економічний. Він, володіючи силою наукового передбачення, звертав увагу на те, що при плановій системі народного господарства землевпорядне пристосування території стає продуктом організуючих дій держави, спрямованих на розвиток продуктивних сил суспільства в формах суспільного колективного господарства. Перший відмічав: що «суспільні відносини володіння і користування землею безпосередньо визначають економічну суть землеустрою».

Черняга Петро Гервазійович (24 жовтня 1946 - 12 травня 2014) український вчений та суспільний діяч, доктор технічних наук, професор, член Академії будівництва України та Академії наук вищої освіти України, заслужений працівник освіти України, почесний землевпорядник України.

У 1964 році Петро Гервазійович із золотою медаллю закінчив середню школу та вступив до Львівського політехнічного інституту. Був ленінським

стипендіатом, нагороджений медаллю Міністерства вищої і спеціальної освіти СРСР «За найкращу наукову студентську роботу» — «Проект геодезичного зв'язку між Азією та Америкою».

В 1969 році з відзнакою закінчив Львівський політехнічний інститут за спеціальністю «Астрономогеодезія», а згодом аспірантуру.

З листопада 1973 року працював у Національному університеті водного господарства та природокористування (тоді — Український інститут інженерів водного господарства) на посадах асистента, старшого викладача, доцента кафедри інженерної геодезії.

Протягом семи років (1980—1987 рр.) працював заступником декана факультету проектування та будівництва гідромеліоративних систем.

З 1987 року очолив кафедру інженерної геодезії.

У зв'язку з реформуванням земельних відносин та гострою потребою у фахівцях за ініціативи П. Г. Черняги у 1992 році було відкрито спеціальність «Землевпорядкування та кадастр», а кафедру інженерної геодезії у 1995 році перейменовано на кафедру землевпорядкування та геодезії.

У 2002 році під його керівництвом відкрито спеціальність «Геоінформаційні системи і технології». У цей період кафедра почала стрімко розвиватися: чисельність професорсько-викладацького складу зросла з 12 до 47 осіб, також оновилися матеріально-технічна база.

У 2003 було створено факультет землеустрою та геоінформатики, деканом якого він був протягом шести років.

Андрій Данилович Моторний (10 грудня 1891 - 26 лютого 1964) відомий український вчений-геодезист, один з засновників української геодезичної школи, шостий завідувач кафедри геодезії (1945-1964) і перший декан геодезичного факультету (1945-1951) Львівського політехнічного інституту, доктор технічних наук (1960), професор (1961). Народився А.Д. Моторний 10.12.1891 р. в с. Сушки, нині Канівського району Черкаської області.

Багато часу віддавав А. Д. Моторний редагуванню наукових збірників, організації конференцій та громадській роботі. Він розумів, що якісного набору

студентів на ГФ можна досягти лише шляхом проведення в регіоні пропаганди астрономічних і геодезичних знань і професійної орієнтації. Таку роботу на той час могло виконувати поряд з науково-просвітницьким товариством «Знання», також Всесоюзне астрономо-геодезичне товариство при АН СРСР (ВАГТ), тому доклав чимало зусиль до створення його львівського відділення (ЛьвівВАГТ). У червні 1962 р. воно було засноване, а А. Д. Моторного було обрано головою Ради ЛьвівВАГТ. На цій громадській посаді він намагався відкрити у Львові планетарій. Однак, ця його задумка не реалізована і досі.

Отже, виходячи з цього всього можна зробити висновок, що професія «землевпорядник» була і є однією з важливих професій в усьому світі. Так як завжди поставали проблеми встановлення кордонів між володіннями та межами земельних ділянок, людство завжди потребувало землевпорядників.

Список використаної літератури

1. Професія землевпорядник – на все життя. / [Електронний ресурс] Режим доступу: (<http://www.scribub.com/limba/ucraineana/83881.php>)
2. Університет «КРОК» . / [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.krok.edu.ua/ua/>
3. Подільський аграрно-технічний університет Кафедра землеустрою і кадастру./[Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.knuba.edu.ua/ukr/?page_id=722
4. Класичний приватний університет Коледж. / [Електронний ресурс] Режим доступу: http://virtuni.education.zp.ua/edu_col/
5. Історія розвитку земельних відносин в Україні. / [Електронний ресурс] Режим доступу: https://knowledge.allbest.ru/history/2c0a65625b3ad69a4c53a88421206c26_0.htm